

513/29
28

Debrecen, febr. 22. 1844.

Kedves László, rövid de nagy fontosságú levelem.
Feleségeimnek minden áron horvátok kell men-
nie; magam szeretném őt halántára kísérni,
de ő holnap még nem indulhat, s nem hol-
nap mennem kell Erdélybe. Ha egy kis barát-
ság van bennetek, megteszitek értük, hogy
bejöttök, mikélyt jöhetett a levelem kézbe-
került után, s elvisszitek magatokkal fele-
ségemet és gyermekemet. Igen igen kedek
erre; hogy őket uralom gonjaitól is ajánl-
jam, az fölösleges. En Debrecen megye-
rőlk. Híreselünk iskolájuk benneteket!
A nem folárai víprólátásig!

barátod

Petőfi Sándor

NB. A jöfélé bundárból annyit horvátok,
ha jöttek, a mennyit is ad összekerekeshettek.

NB. E levél folyóán ním azennal Debrecenbe lieut s elhroa P. családja: a nő
gyermek és dajka's. Afz

Arany Sainosnak

barátilag

Nagy-Váradi

Salontán

